

(SRI D. B. KALMANKAR)

I do not understand why the exception is made for a place of lodging or boarding house or refreshment rooms.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—There is another item on the agenda. So the Hon. Member can continue tomorrow. The hon. member will continue tomorrow. Now next item in the agenda

Half-an-Hour Discussion arising out of replies to Starred Question No. 3 re: Transfers and Retention of Officials in the Medical Department.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ಗಂಗಾಧರ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದೆ ಇದ್ದರೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದನ್ನಿತ್ತುದೆ. ಆದರೂ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇದು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಎರಡು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಹಾಕಿದ ಕಡೆ ಹೋಗುವೆ ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಸರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ರೋಗಿಗಳಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇತರ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾವು ಹೋಗಿ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದಾಗ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೂಡ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವೈದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹಳ ಜನ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಳ್ಳಾವೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ಇಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಒಂದು ಒಂದೊಬ್ಬ ವರ್ಷದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರಿಲ್ಲ, ಔಷಧಿ ಮುಂತಾದುವು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಔಷಧಿಕೊಡುವ ಜನರೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾಂಪೌಂಡರ್ ಡಾಕ್ಟರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಮಿಡ್‌ವೈಫ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವವರು ಡಾಕ್ಟರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಂಪೌಂಡರು ಕೂಡ ಊರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತುಮಕೂರು ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10 ಗಂಟೆಗೆ ಕೋಗಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 12 ಗಂಟೆಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವವಾಯಿತು.

ಮೊನ್ನೆಯ ದಿನವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿ ಪಾತಾಪರಣವಾದ ತಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೋಗಿ ಚಾರ್ಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಾಕಿದ ಜಾಕ್ಸಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ. ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ ಹೇಳಿಸಿ ಅಥವಾ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಪ್ಯಾಸೆಜ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಒಂದುವೇಳೆ ಹೋಗದೆ ಇದ್ದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾರ್ಕರು ತಿಂಗಳು ರಜೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವರ್ಗವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಯಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಪ್ತ ಇಚ್ಛುಕೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ತರಹ ಉಪೇಕ್ಷೆಯ ಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಡಿಕೆಕರ ಕಾರ್ಲೆಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಕೊಡುವಾಗ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಒಂದು ಆಂಡರ್‌ಟೇಕಿಂಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಏನು ಅಥವಾ ಎಂಟು ವರ್ಷ ಕಾಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಸರ್ಕಾರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಆಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಬರೆಸಿಕೊಂಡು ಆ ನಂತರ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ವೈದ್ಯರುಗಳು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಹೇಗಾದರೂ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿ.ಸಿ.ಎ. ರೂಲ್ಸ್ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಇಲಾಖೆಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಆತನಿಗೆ ಜಾಯಿನಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರಿಪರೇಷನ್ ಚಿತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಆತನನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡರಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹಾಜರಾಗಬೇಕು.

ತಪ್ಪದವರ ಮೇಲೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಥವರು ಐದಾರು ಜನ ಇರಾಬೆ ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇರುವುದು ಜನಗಳ ಸಹಾಯಗಳಿಗಿಲ್ಲದೆ ಜನ ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕು. ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಜನರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಹಾಕಿದ ಕಡೆ ಯಾವಾಗ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ಹೋಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಸಿ.ಸಿ.ಎ. ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅಸರ ಮೇಲೆ ಚಾರ್ಜಸ್ ಫೈರಿ ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ. ಆಗ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗಿಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕದೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಕೆಲಸ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಕಾಲ ಬಹಳ ದೂರವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲ ವಿವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೂ, ಡಾಕ್ಟರುಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಯಾರು ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿ ವರ್ಗ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂಥ ಅರ್ಥ ಡಜನ್ ಜನರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿರೆ ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಧಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಇಂಡಿಯನ್ ಪೀನಲ್ ಕೋಡ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಎರಡು ಗುರಿಯನ್ನು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದರು. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದು ಒಂದು ಗುರಿಯಾದರೆ, ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಾವುಗಳು ತಪ್ಪು ಮಾಡದವರಾದು ಎನ್ನುವ ಧಾರನೆ ಇತರ ಜನರಲ್ಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಿವೆಂಟಿವ್ ಆಗಿ ಕೂಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಯಾರು ನಿಮ್ಮ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ನಿಜವಾದ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದರೆ ಅಂಥವರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿಲಿಸಿ ಜಾಯಿಂಟ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರಿಪರೇಷನ್ ಟೈಮ್ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ, ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ, ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಹೋಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇದ್ದರೂ ಒಂದೇ, ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ಒಂದೇ. ಡಾಕ್ಟರಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದು ಮೇಲೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಟ್ಯಾಡಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಬಾಡಿಗೆ, ಇತರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಬಳ ಎಲ್ಲವೂ ನಿರುಪಯೋಗ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಅರ್ಥ ಗಂಟೆ ಚರ್ಚೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ (ಆರೋಗ್ಯಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಪಿ. ಗಂಗಾಧರ್ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈವೇಳೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರಲ್ಲ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಡಾಕ್ಟರುಗಳ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಯಾರು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಗರದಲ್ಲಿ ಏಕ್ಸ್‌ಲೀಯಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ ಗ್ರೇಡ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದವು. ಅವರು ಆರ್ಥೋಪೆಡಿಸ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸರ್ಜನ್ ಆಗಿದ್ದರು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮೆಡಿಕಾ ಡಾಕ್ಟರ್, ಅವರು ಒಂದನೇ ಗ್ರೇಡ್ ಸರ್ಜನ್. ಇವರುಗಳು ಹೋಗದೇ ಇದ್ದು ಕೇರಳದವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಅನೇಕ ಇವೆ. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳುವಂಥ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇದ್ದಾಗ ಅವರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಇನ್‌ಫ್ಲೂಯೆನ್ಸ್ ತರಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದು ಕೊನೆಗೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಮಣಿಯದೇ ಇದ್ದಾಗ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಸಂಗ ಅನೇಕ ಇವೆ. ಸುಮಾರು 30-40 ಇರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಭಾವ ಒಂದೇಕಾರಣ. ಇದು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ)

ದಲ್ಲ ವೈದ್ಯರ ಅಭಾವ ಇದೆ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದವರು ಪ್ರೈಮರಿ ಹೆಲ್ತ್ ಯೂನಿಟ್ಸ್ ಎಂದು ಏನು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಟೇಟುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಡಾಕ್ಟರ್ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗಿಲ್ಲಾ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟ್ ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ಇಪ್ರೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪೋಸ್ಟ್ ಇದೆ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಾದರೆ 101 ಮೆಡಿಕಲ್ ಆಫೀಸ್ಸ್ ಪೋಸ್ಟ್ಸ್ ಬಾಲ ಇವೆ, 316 ಮಹಿಳಾವೈದ್ಯರ ಸ್ಥಾನಗಳು ಬಾಲ ಇವೆ. 109 ಜನ ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್ ಪೋಸ್ಟ್ಸ್ ಬಾಲ ಇವೆ. ಒಟ್ಟು 526 ಪೋಸ್ಟ್ಸ್ ಬಾಲ ಇವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಪಿ. ಗಂಗಾಧರರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಪುಸ್ತಿತಿ ಇನ್ನೂ ಹದಗೆಡ ಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಈಗಜನುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ, ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಫರ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. I Preference, II Preference, III preference ಕೇಳಿ, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಫಿಫರ್ಸ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರಂತೆ ನಡೆದು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಷ್ಟಗಳು ಇವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಪಿ. ಗಂಗಾಧರ ರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವರ ಒಂದು ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಆರೇಕ ಕಡೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಹಡ್ ಕ್ಯಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಹಡ್ ಕ್ಯಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಎರ್ರಾ ಕಡೆಯೂ ಕ್ಯಾರ್ಟರ್ಸ್ ಇಲ್ಲ. 136 ಕಡೆ ಕ್ಯಾರ್ಟರ್ಸ್ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. 129 ಕಡೆ ಕ್ಯಾರ್ಟರ್ಸ್ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಅವರು ಮುಂದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎದ್ದಾಳುಮತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ ಅಂದರೆ ಕಾಲೇಜು, ಹೈಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಮುಂತಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಬೇಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ರೆವರೆನ್ಯೂ ಗಲ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ರೆವರೆನ್ಯೂ ಗಲ, ಹಾಕಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಅವರು ಡಿಮಾಂಡ್ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾವು ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳಾ ವೈದ್ಯರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ನಿಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವಾರು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡ ಬೇಕು ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ. ಈಗ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸಿಟುಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಸಂಘದ ಎದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮನವಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರ ಅಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೂಡ ನಾವು ಅಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಸ್ಟ್ರಿಂಗ್ಸ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವೈದ್ಯರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನೂ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಕೂಡಲೇ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ನೇಮಕಕ್ಕೆ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ರೋಕರ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ಸ್‌ನಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರ ಸಂಬಳವನ್ನು 300 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದನ್ನು 400 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮೊನ್ನೆತಾನೇ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೋಗುತ್ತಾ ರೋ ಅಂಥ ಮಹಿಳಾವೈದ್ಯರಿಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ರೂಫರ್ ಅಲೋಯನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಮಟ್ಟ ಬಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಪುರುಷ ವೈದ್ಯರಿಗೂ ಕೂಡ ರೂಫರ್ ಅಲೋಯನ್ಸ್ 100 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ 3-4 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ನಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ.

ಇನ್ನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಇಬ್ಬರು ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್ ಯಾರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೆವೋ ಅವರು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಡ್ಯೂಟಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಂಗಾಧರರವರು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ, ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿವೆ, ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ಶಿವಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕಠಿಣ ಅದರ ಎಷ್ಟೋ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಬರ್ಟಿನಿಂದ ಅವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ನಾವು ಸಾರ್ವಜನಿಕಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವರ ವೇಲೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಒಂದು ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಹೋಗಲು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಇನ್‌ಸೆಂಟಿವ್ ಇರಲಿ ಎಂದು ಈಚೆಗೆ ಅವರಿಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ರೂರಲ್ ಲೋಯನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರ ಈಗ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಜನ ವೈದ್ಯರು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ನೆಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇಂತಿಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ರೂರಲ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಏತಕ್ಕೆ ವಿಧಿಸಬಾರದು ? ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ತ ಶಾಸನ ತಂದು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರಿಂದ ಆಗ್ರಿಮೆಂಟು ಬರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೆ. ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲ ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈಗ ಇದ್ದ ಆರೋಯನ್ಸ್‌ನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದೇನಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ರೂರಲ್ ಆರೋಯನ್ಸ್‌ನ್ನು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಎಸ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು).—ಕೆಲವು ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಸರಕಾರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರೈವೇಟಾಗಿ ಪಾಕ್ಲಿನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದರಿಂದ ಸರಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವಾಗ ಇವರಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾಂಪೆನ್ಸ್ ಸೇಫನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೇಕೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬಾರದು ? ನಿಮ್ಮ ಕಂಡಿಷನ್ಸ್ ಮೀರಿ ಅವರು ನಿವೃತ್ತರಾದರೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಏಕೆ ಕಂಡಿಷನ್ ಹಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬಾರದು ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮಗೆ ಕಂಡು ಬಂದ ಹಾಗೆ 10—15 ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳೂ ಇವೆ. ಇವರನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ಸರಕಾರದವರೇ ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು ಪ್ರೈವೇಟು ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್‌ಗಾಗಿ ಅವರು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ವರ್ಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಹಂಪಿ. ಶಿವಣ್ಣ (ತರೀಕೆರೆ).—ನಾನು ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮಹಿಳಾ ವೈದ್ಯರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಬಂದ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು

(ಶ್ರೀ ಹಂಪಿ ಶಿವಣ್ಣ)

ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೂ ಇಂತಹ ಮಹಿಳಾ ವೈದ್ಯರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ತಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಎಂತಲೂ ಪತ್ರಮುಖೇನ ಹಾಗೂ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಮಹಿಳಾ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಪೋಸ್ತು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಸುಮಾರು, 20 ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಜಾಗ. ಇಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ವೈದ್ಯರಿಲ್ಲದೆ ಹೆರಿಗೆಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ಹೆಂಗಸರು ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಕಾಗದ ಬರೆದರೂ ಉತ್ತರವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಇರಾಖೆ ಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಒರಡನೇ ವರ್ಗದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿನಿನಿಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಇಲ್ಲಿರುವ ನೌಕರರೂ ಕೂಡ ಜನತೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಮಹಿಳಾ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಸರಿಯಾದ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಇಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ವೈದ್ಯರಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವ ಮಹಿಳಾ ಡಾಕ್ಟರು ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಸ್ತು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತು. ಇಂತಹ ಯಾವುದಾದರೂ ದೂರು ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ನಾಳೆಯೇ ಅದನ್ನು ಸೆಟ್‌ರೈಟು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ತಂದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ನಾನೇ ಆರ್ಡರು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಡಾಕ್ಟರುಗಳ ನೇಮಕ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರಿ ಬಂದರೆ ಸಾರ ಅರ್ಜಿ ಡಾಕ್ಟರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೋ ಅಂತಹವರನ್ನು ರೋಕರ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ಗಂಗಾಧರ್.—ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೀಟು ಕೊಡುವಾಗ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಸರಕಾರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ಹುಡುಗರನ್ನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. Of course, this is a suggestion for action. Suppose they do not want to serve the public cause wherever they are posted by the Government they must be in a position to pay some compensation. ಡಾಕ್ಟರುಗಳಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಅವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಏಕೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬಾರದು ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Now the House stands adjourned to meet again at 1.00 P.M. tomorrow.

The House adjourned at Thirty Minutes past Six of the Clock, to meet again at One of the Clock on Friday, the 30th January 1970.